

מדחית מה ההונסן

הויבוך סביב מה שהתרחש בקבר יוסף באותו יום נורא, בו דים למות החיל מדחית יוסף בהמתנה לחילוץ שלא הגיע, עדין משמש בנסיך - שטופה עכשו כליי בני גנץ • "בשיקולים של המפקדים בשעה לא היה דופי", קובע האלוף במיל' יורם יאיר שעמד בראש ועדת הבדיקה. "מה שקרה היום זה הטעות פוליטיות שמהםות את העניין" • "לא הייתה לנו שום כוונה שזה יופיע בתשדירים, אבל גנץ שם את עצמו בפרונט", אומר האח השכול מהדי, " אנחנו רוצים שאלה שהפקייח את אחוי, ובראשם אהוד ברק, יגידו 'עינו'"

+ אריאלה רינגל הופמן

מפקד האוגדה בני גנץ. "שיקולים שמפקד חייב לקחת בחשבון"

מדחת יוסף. "אך בעם
לא אמרנו שהוא בגול
שהוא היה דחווי"

לעימות אלים, ו"כתנות פסים", תוכנית לחולץ יעיל ומהיר של הלוחמים בעיצומו של עימות מהסוג הזה. שתי התוכניות, אם יצאנו בכרם לפיקוד באותו ימים, "צברנו אבך על המדרפים, ומועלם לא יושמו". במאיו 2000, חמישה חורשים לפחות של יוסף, כשהם כוח במתהם הותקף פעמיים נספה, מי שהילצו את אחד הקצינים שנפצע – אחריו ארבע שעוט של המותנה – היו שוטרים פלסטינים בפיקודו של רג'וב.

התתקפה שכבה איבד מדרחת את חייו הchallenge ב-2000, שלושה ימים לאחר פרוץ המהומות, שבמהלכן נהרגו כ-15 פלסטינים מAsh כוחותינו וערשות נפצעו. יומיים לאחר מכן, שכבר היה ברור שהאיירופים, החליט מפקד חטיבת שומרון באתם מלחמים, והרפיים, אלוף משנה יוסי אדרי, לפנות מהמתהם מותנהיים מ"מ צהר שהגיעו לשם, על נשותיהם וילדיהם, כדי לעשות את ראש השנה.

אדרי, כפי שעולה מהתಹידים שנעשו מאוחר יותר, ביקש לפנות באותה הזדמנות גם את חיל"מ מג"ב מהמתהם. "היה ברור שאם המהומות ייגעו לכאן, החילימ שישבו שם לא יוכל להגן על עצמן", אומר קצין בכיר שירות בפיקוד מרכז באתם ימים, "אבל מי שרצה את הבקשה, היה ראש הממשלה ושר הביטחון אהוד ברק".

למה? "אני לא יודע לומר בוראות, אבל אני כן ידע שרשי המתנהיים מאוד התנגדו, ובכך

תחונן, ה劄יט למגנץ לתפקיד הרמטכ"ל, הם תקפו את ההחלטה, ואף שכלו לעזרה לבג"ץ נגדה. "גנץ לא יכול להגן על החיילים", אמרו אז, "ומהו סכנה להם". מי שמקבל תפקיד כזה צריך להיות אדם אוירני מהAKER ולא ניתן את ההוראה להילץ אותו. וכי שפקייד פוצע בשטח יפקיר מדרינה שלמה".

ועם זה הוא יצא לתקשות, החזר את הפסחה למכור תרות. "חדר עם זאת", והוא אומר לנו השבע, "המשפחה שלנו מתנגרת לשימוש הפלוטי בדברים האלה. לא הייתה לנו שום כוונה שוה יופיע בתדרירים של הלוי כוד, ואנחנו לא מסכימים שימושו יركוד על הרם של הפלסטינים, אם לדין.

וכשהודרי יוסף אומר "לא ש חננו", הוא מתכוון לכל מי שהרואים בו אהורי להפקרת אותה. "לא רק גנץ, כל האליטה הביטחונית של אוז", הוא אומר ומונה אותם אחד לאחר, החל ממי שהיה או ראש הממשלה ושר הביטחון אהוד ברק, "שבו אנחנו רואים את האשם העיקרי", דרך הרמטכ"ל, שאל מופז, בני גנץ – שלמרות שנכנס לתפקיד מפקד אוגרת איז"ש כשבוע לפני המתקפה על הקבר, הכיר היטיב את הגורה – וובל דיסקן, ששימש או סגן ראש השב"כ ונכח באירוע. |

גם בשנת 2007, כשהברק התמודד על ראשות מפ"ר הראשו על ידי מתפרעים פלסטינים. לוחמי סיירת "חרוב" שנשלחו לחילוץ ונגו לתוכן ההמון בונגים"ים פתוחים, נקלעו לקרב רויות עם המתפרעים ואיבדו שוליך לתושבים, "אל תצביו ליאש שהפרק אונטו בשעת המבחן. אל תאמין לו". הוא נכסל פעמי אחת ואנו בטוחים שייכשל פעמי נספה".

ב-2011, כשהתפרנסה הcker בירעה כי ברק, או שר הביטחון סcin באהר, במנט לאחור, שאחיה תהי'

בשיל הוה הקדיח בני גנץ עצמו, גם אם קרוב לווראי שהרי הפרשה הרעה היה, סיפור חייו הקצרים של החיל הדרוזי מדרחת יוסף, שדיםם למותו שלעלת שלוש שעות בקרב, והוא אומר לנו השבע, "המשפחה תיפאדה השניה, היה רודף אהורי בכל מקרה. בדיו כמו אחרי מיערכים אחרים בהחלטה להותיר את חייו לנצח מהמתהם המותקף ביריהם של הפלסטינים. בדיו של ג'בריל רג'וב, מי שהיה או ראש הביטחון המסלול הפלסטיני, אם לדין.

והתחיל לפנוי חדש. ב-14 לינואר, במסגרת ח"י רוש המאבק בחיק הלאום, הגיעה משלחת של נציגים דרוזים לביתו של גנץ בראש העין. הוא יצא אליהם, הת桓קם עם כל מוהאנשים, לחץ ידיים לאחרים, ואחר כך, מול המצלמות, שבר שתיקה ארוכת ימים. "אני שמח שהגעתם הנה במוגן וויר לא פשטו", אמר לסתם, "ולכבוד הוא לי". אמר שההוא רואה שם חברים משירות של שנים דבוקה, הוכר את אלה שאינם, "אבל רוחם ומודשתם כאן", והדגיש כי "יש לנו ברית רמים, אבל לא פחות מכך, יש לנו ברית חיים". ואו הגע לפונטה: "עשה את כל שביכולתי לפעול למען תיקון החקיקה שנביא לידי ביטוי את הקשר העמוק והבלתי נתון לנו תוק, לא רק בכרב, אלא גם בחיים".

את מהדרי יוסף, 49 ("היה ב-30 כשאחי מת") האמי רה הוא הקפיצה. "גנץ שם את עצמו בפנטט. אמר להם שהמדרינה תקעה להם סcin בגול, אבל לאחי, מדרחת, והוא

הרמטכ"ל דוד מופז. הנהמה
ליירוט אש ממשוקים

ראש הממשלה ושר הביטחון דוד בارت.
"הסיכון וולד מהתוצאה הקשה, לא
marselotot b'kholat ha-chalutot"

צאה מהיריו הממן בורת. "חוותם מתבצעת לאחר כ-20 דקות", קבע הדוח. הממן שניתן לשוטרים הפלשניים "להתפס שליטה אינו מנוצל".

18:40: "הפצע מיל מורת יוסף נפטר. האירוע מופיע במידת מה את המפקדים הבכירים המודיעים לכך שהפצע במצב קשה, אך סבורים שהוא מיזבץ".

"הפינוי בקרוב אצל", מודיע באותו שעה ממש המשט למפקד הכוח. "אחרי מידי", ענה לו סואעד.

19:30: ארבע שעות ועשרים דקות לאחר שנפגעו השוטר ההרוג מפנה מהמתהם על ידי אמבולנס פלסטיני.

לא נכשלו, לא ניסו

ועדת החקירה, נכתב בדור, בדקה את תהליכי קבלת החihilות. "בפני המפקדים עמדו שתי הולפות מוכרכות: חילוץ הפצוע באמצעות הפלשניים והפעלת כוח משוריין צה"ל לשם חילוץ". המסקנות: "לאורך כל האירוע לא הייתה התלבטות כלשהי באשר למחויבות לחילוץ הפצוע. הدليل היה עניינית, מה הדרך המהירה יותר ולפיך המועדרת (אפשרויות אחרות לא נפתחו כריאליות ומילא לא נשכלו)".

"אני מרגיש כאילו גודל על מותו של מorth יוסף - אבל לא החמזה", אמר תא"ל גנץ ל"ידיעות אחרונות" למשך חורת האירוע הקשה. "אני מודע לנסיבות שלא מפיקרים פצוע, אבל כל מי שהיה בשטח, כולל אנשי משמר הגן בול, לא ראה אלטרנטיבת טובה יותר. אם היינו מכנים כוחות פנימה, הדבר היה עלול לגרום לנפגעים רבים משני הצדדים ולהתפשט הלאה. אלו שיקולים שמקדש חיב לחתה בחשבון".

הוואודה סיימה את עборתה תוך שבועיים. "זומיים אחרי הילינץ" ברמאלה, שבו נרצחו שני אנשי מילואים, אמר מהרוי יוסף, "גנץ התקשר ואמר שהוא מגע אליו עם הדוח, כי שונב אותו לביר. כשהוא הגע, הבית היה מפוזץ תקשות. כך אני לא ענה לכם על השאלה, הוא אמר, ענינו לו שוו וכותנו, והוא חיב לעונות. ובכל מקרה, אמרנו לו שאחננו לא מקבלים את מסקנות הדוח. שהוא לא סביר בעינינו שהם סמכו על הפלשניים. מה לא שהוא, והמורורה. מי שירדה עליו זה וזה שידאג לפניו? רצינו לדעת מה לא הפעילו את כתנת פסים, ולמה הפעילו את המסקדים כל כך מאוחר. אמרו לנו שהמחשכה הייתה שבאמצעות הפלשניים וזה יתיר מהר, ואנחנו רצינו לדעת עד מתי הם חשבו שההסדר לחפות. כולנו שירתו בצבא, אנחנו מבנים עניין, ואני חנו יורעים מתי מורים אוטנו. איציק איתן שהיה אצלו אמר שהוא צריך לכבות חצי שכם כדי להגע לכבוש סליה, אמרתי לו,otti בטירונות חינכו שצורך לכבות את כל שכם כדי להילץ פצוע".

"מבחןתנו", אמר מהרוי, שישרת בצבא ב-8200, ושנני בני שירותו במג"ב גם אחריו ששלל את אחיו,

פחות מקילומטר מהAKER עצמו - עוזר אותם מפקד האוגדה גנץ שמעיריך" שהכח לא יגע למתחם הקבר".

17:10: הרמטכ"ל מופיע מגע לתל ארם. לפני הגעתו, נכתב בדור, עידכו אותו ראש הממשלה על השינויים בסעודי רג'וב.

17:20: שעתיים ועשר דקות לאחר שנורה, מדורות מפקד המתחם על הרעה במצוות מדורות יוסף. "הוא הפסיק לתקשר עם סביבתו", נאמר בקשר.

17:30: הרמטכ"ל מופיע מנהה לבצע ירי ממוקמי קרב לכיוון היררים. בדורין קזר בעמודה ממילאים חלק מהקצינים להמתין בכיבוע ההנחהיה, לאור החשש כי השוטרים הפלשניים יינצלו את הירוי באמצעותה להכרה מהאוור. סגן ראש השב"כ דיסקין מליץ על ירי ובסתו של דבר נפתח אש, "בשעה שנראה כי השוטרים הפלסטינים מצטרפים לירוי על הקבר", לצד המותפרעים.

18:23: המסתוקים פותחים סוף-סוף באש. המסקדים מכורים למגרשי הcordogel והcordosel הסמוכים, וכתרו

כנראה לא רצה להתעמת איתם. מה גם שבלב החואן עוד חשבו שהרשויות הפלשניות תשלט במהירות על האירועים ותכבה את האש". זה לא קרה.

ביום ראשון, סמוך לשעה 12 בצהרים, זמן קצר אחריו שהסתינו בכם לווית ההורגים מהעימור תים האחדרוניים, החלה ההתקפה על הקבר. מפקד הכוח שি�ב בכביר, איסמעיל סואעד, סיר או שג הוא השבשו תהיה עוד אחת מאות התקפות שבאות והולכות, רק שבשעה אחת כבר מצאו עצם לוחמי מג"ב מתי מודדים עם מאות מתפרעים הפלשניים, שיירו אבני וקורי מתחת, השליכו בקבוקי תבערה וירו על המתהם אש תופת מכל הכוונים.

סמוך לשעה 14:30: על פי רוח ועדת החקירה שהוקמה אחרי האירוע, ועדה שבראה עמד האלוף במיל' יוסם יאיר, והיו חברים בה האלופים אלעדור שטרן, ויואב גלנט, הגיעו לתל ארם, המשקיף על המתחם, אלוף הפיקוד איציק איתן עם מפקד אגדת איז'ש, בני גנץ, וחברו לאדרי.

15:00: סגן ראש השב"כ יובל דיסקין מגע לתל אחריו שיצר קשר עם רג'וב ועם האג' איסמעיל, מפקד הביטחון הלאומי, וביקש מהם, נוכח האירועים, להגיע למקום. אני בדרך, אומר רג'וב. אחר כך מתברר כי התה' מהמה שוב ושוב.

15:10: סמל שני מorth יוסף נפצע מכדור שחרד רוך חור הדרי בעמלה מס' 5. הקליע נכנס מתחת לעצם הברית, מצד שמאל, ויצא ממותן ימין. "בהתחלת לא משש הבנתי מה קורה", סיר ארקי שנדרוביץ, שעמד לימיינו, חמיש דקות קודם לכך הייתה הפוגה בקרוב, ומהות עישן איתי סיגריה, ופתאום הוא שכב על הרצפה והתחליל להרחרח".

15:12: מוסק "ינשוף" מונך לחילוץ. בתוך המתחם מחברים החובשים את יוסף למכתנת הנשמה.

15:15: סואעד מדורות לאדרי שיש פצע קשה שחביבים לפנותו אותו. מכאן ואילך, על פי הדוח, והוא משיך לדוחה כל חצי שעה, לדוח ולבקש פינוי מיידי. בשלב זהה המוני המתפרעים כבר עקרו את הבטוניות שבסביב הקבר, פרצו את האגדות והמשיכו לירות פנימה. **16:07:** רג'וב נעה בחוב לרדרה הישראלית לדאוג לחילוץ הפצוע. בפועל, הפלשניים נתנו את הורשם כאילו הם בדרכם לנוקה למרות שאין שני אמיתי בשטח", נכתב בדורות.

16:10: אלף הפיקוד איתן מנהה לקרט כוח טנקים. **16:30:** המה"ט אדרי מורה לכוח של מג"ב להגיע למקום בג'יפים ממוגנים. הכוח מתחילה לנעו "ללא פקודה מפורשת", רק שסמור לצוות המתפקידים - קצת

הධ'י יוסף. "זה מטורף. מי שירה علينا הוא זה שידאג לפניו?"

**ברוך: "אני
נושא באחריות
הכוללת
ומעולים לא
ענטתי אחרת.
היו שם כל
הדרגים עד
הרמתכ"ל,
וההחלטות
שהתקבלו,
כפי שקבעה
הוועדה, היו
סבירות לגמר"**

**ധ'י יוסף:
"ACHI CHUF
בדור, הparmadi
והחובשים
שטיפלו בו היו
חסרי אוניים,
וונץ עמד
במרחך 600
מטרים ב-71
אוירוי מ בקרב
יוסף ולא נתן
את ההוראה
לחץ אותו"**

